MINISTERUL EDUCAȚIEI
ȘI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

OFICIUL CENTRAL PENTRU
MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÎNT

STUDIOUL
CINEMATOGRAFIC

ANIMAFILM

BUCUREȘTI

MINISTERUL EDUCAȚIEI
ȘI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

OFICIUL CENTRAL PENTRU
MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÎNT

STUDIOUL
CINEMATOGRAFIC

ANIMAFILM

BUCUREȘTI

SABIA DE FOC

PRELUCRARE DUPĂ

ALEXANDRU MITRU

SABIA DE FOC

PRELUCRARE DUPĂ

ALEXANDRU MITRU

CENARIU: Maria Petre

ESENE: Valentin Tănase

ETODIST: PROF. DR. Vasile Roșca

DACTOR: Mariana Geamănu

NTAJ: Ana Maria Niță

CENARIU: Maria Petre

ESENE: Valentin Tănase

ETODIST: PROF. DR. Vasile Roșca

DACTOR: Mariana Geamănu

NTAJ: Ana Maria Niță

E mult de atunci... Într-o zi de toamnă, văile Trotușului răsunau de larma băieților din Borzești care ieșiseră cu caii la păscut.

E mult de atunci... Într-o zi de toamnă, văile Trotușului răsunau de larma băieților din Borzești care ieșiseră cu caii la păscut.

Se luptaseră între ei, luîndu-se voinicește la trîntă, aruncînd cu ghioagele ori încercînd să nimerească o țintă cu săgeata cît mai departe ...

Se luptaseră între ei, luîndu-se voinicește la trîntă, aruncînd cu ghioagele ori încercînd să nimerească o țintă cu săgeata cît mai departe ...

Ca totdeauna, Ştefan, fiul domnitorului Bogdan, ieşise învingător, urmat îndeaproape de Mătieş, prietenul său, fiu de ţăran.

Ca totdeauna, Ştefan, fiul domnitorului Bogdan, ieşise învingător, urmat îndeaproape de Mătieş, prietenul său, fiu de ţăran.

Cînd joaca se termină, porniră amîndoi călare spre codru, să vîneze.

Cînd joaca se termină, porniră amîndoi călare spre codru, să vîneze.

Călătorirá o vreme prin umbra bolţilôr inalte şi răcoroase ale copacilor
cînd, deodată, Măţieş rupse tăcerea:

Călătorirá o vreme prin umbra bolţilôr inalte şi răcoroase ale copacilor
cînd, deodată, Măţieş rupse tăcerea:

— Călăresc alături de tine, Ştefane, zise el, şi mă gîndesc la vremea cînd vei fi domnitorul Moldovei. Îţi vei mai aminti atunci de mine?

— Călăresc alături de tine, Ştefane, zise el, şi mă gîndesc la vremea cînd vei fi domnitorul Moldovei. Îţi vei mai aminti atunci de mine?

— Tatăl meu m-a învăţat că prietenul cel bun numai la mare primejdie se cunoaşte, zise Ştefan, întorcind capul spre Mătieş.

— Tatăl meu m-a învăţat că prietenul cel bun numai la mare primejdie se cunoaşte, zise Ştefan, întorcind capul spre Mătieş.

–Tu nu te-ai aflat într-o asemenea împrejurare, dar eu alt prieten mai bun nu am. Cînd voi fi domnitorul Moldovei, te voi face sfetnic ...

–Tu nu te-ai aflat într-o asemenea împrejurare, dar eu alt prieten mai bun nu am. Cînd voi fi domnitorul Moldovei, te voi face sfetnic ...

— Pe-un fecior de țăran ca mine? ... spuse vesel Măties, dar nu isprăvi vorba, cînd un lup mare țîșni pe lîngă ei.

— Pe-un fecior de țăran ca mine? ... spuse vesel Măties, dar nu isprăvi vorba, cînd un lup mare țîșni pe lîngă ei.

— După el, strigă Ştefan, dînd pinteni calului.
Goniră vreme îndelungată, prin pădure, dar lupul pierise ca-n pămînt.

— După el, strigă Ştefan, dînd pinteni calului.
Goniră vreme îndelungată, prin pădure, dar lupul pierise ca-n pămînt.

Tîrziu, rătăciţi prin codru, au poposit într-o poiană, alături de-un izvor.

Tîrziu, rătăciţi prin codru, au poposit într-o poiană, alături de-un izvor.

Apoi, uitînd de necaz, băieţii se apucară voioşi, unul să aprindă focul,
iar celălalt să facă un culcuş din muşchi.

Apoi, uitînd de necaz, băieţii se apucară voioşi, unul să aprindă focul,
iar celălalt să facă un culcuş din muşchi.

Pe cînd roboteau așa, dintre copaci se ivi, călcînd agale, un bătrîn cu plete și barbă albă.

Pe cînd roboteau așa, dintre copaci se ivi, călcînd agale, un bătrîn cu plete și barbă albă.

— Ce-i cu voi, feciorii moşului? îi întrebă el, cu vorba înceată şi blîndă.

— Ce-i cu voi, feciorii moşului? îi întrebă el, cu vorba înceată şi blîndă.

Ştefan îi povesti întîmplarea, rugîndu-l să le arate, dacă ştie, drumul spre satul Borzeşti din care veniseră.

Ştefan îi povesti întîmplarea, rugîndu-l să le arate, dacă ştie, drumul spre satul Borzeşti din care veniseră.

– Îl ştiu, rosti moşneagul, dar noaptea e greu de străbătut. Acum m-oi odihni şi vă voi învăţa pe unde s-o luaţi, în zori de zi.

– Îl ştiu, rosti moşneagul, dar noaptea e greu de străbătut. Acum m-oi odihni şi vă voi învăţa pe unde s-o luaţi, în zori de zi.

— Vă sfătuiesc să vă feriți de curmătura Voinicului. Se află acolo o peșteră, stăpînită de un urs fioros, în care un viteaz, pe nume Dragoș, a ascuns un paloș fermecat.

— Vă sfătuiesc să vă feriți de curmătura Voinicului. Se află acolo o peșteră, stăpînită de un urs fioros, în care un viteaz, pe nume Dragoș, a ascuns un paloș fermecat.

Povestea spune că cel care-l va lua în stăpînire va domni peste ţara Moldovei, făcîndu-i să sîngereze amarnic pe duşmanii ei.

Povestea spune că cel care-l va lua în stăpînire va domni peste ţara Moldovei, făcîndu-i să sîngereze amarnic pe duşmanii ei.

— Eu am să înfrunt primejdiile şi, luptîndu-mă cu ursul, am să iau paloşul, rosti Ştefan, întrerupîndu-l pe moşneag.

— Eu am să înfrunt primejdiile şi, luptîndu-mă cu ursul, am să iau paloşul, rosti Ştefan, întrerupîndu-l pe moşneag.

Tîrziu, cînd firul poveștirii s-a întrerupt, au lăsat toți capul pe perna moale de mușchi și-au adormit.

Tîrziu, cînd firul poveștirii s-a întrerupt, au lăsat toți capul pe perna moale de mușchi și-au adormit.

În zori de zi, băieţii se deşteptară dar nu-l mai văzură pe moşneag.
Acesta plecase, căci avea cale lungă până'n satul său.

În zori de zi, băieţii se deşteptară dar nu-l mai văzură pe moşneag.
Acesta plecase, căci avea cale lungă până'n satul său.

— Am să pornesc către Peștera Ursului! își mărturisi Ștefan gîndul cu glas tare.

— Lasă-mă să te însoțesc, îl rugă Măties.

— Am să pornesc către Peștera Ursului! își mărturisi Ștefan gîndul cu glas tare.

— Lasă-mă să te însoțesc, îl rugă Măties.

Şi porniră amîndoi, pînă cînd, printre copaci, zăriră o stîncă neagră-cenuşie, ameninţătoare, întocmai cum le povestise moşneagul.

Şi porniră amîndoi, pînă cînd, printre copaci, zăriră o stîncă neagră-cenuşie, ameninţătoare, întocmai cum le povestise moşneagul.

Eu voi intra înăuntru, hotări Ştefan. Tu, Măties, rămâi de strajă. Apoi,
îşi aprinse făclia şi pătrunse în adîncimea peşterii.

Eu voi intra înăuntru, hotări Ştefan. Tu, Măties, rămâi de strajă. Apoi,
îşi aprinse făclia şi pătrunse în adîncimea peşterii.

Deodată, văzu o flacără albastră. Era sabia de foc, din oţel sclipitor, cu mîner de aur, bătut cu diamante şi rubine.

Deodată, văzu o flacără albastră. Era sabia de foc, din oţel sclipitor, cu mîner de aur, bătut cu diamante şi rubine.

— Sabia viteazului Dragoș! grăi Ștefan și, cu pasul sprinten, se repezi s-o apuce.

— Sabia viteazului Dragoș! grăi Ștefan și, cu pasul sprinten, se repezi s-o apuce.

În clipa aceea se auzi un mormăit înfricoşător. Era ursul, care ţinea în labe un bolovan mare, gata să-l azvîrle asupra lui Ştefan.

În clipa aceea se auzi un mormăit înfricoşător. Era ursul, care ţinea în labe un bolovan mare, gata să-l azvîrle asupra lui Ştefan.

Măties, auzind mormăitul, a înțeles că prietenul său e în primejdie și, fără să stea pe gînduri, se avîntă în peșteră.

Măties, auzind mormăitul, a înțeles că prietenul său e în primejdie și, fără să stea pe gînduri, se avîntă în peșteră.

– Fugi, Ştefane! Fugi! începu el să strige şi, încordîndu-şi puterile, dintr-un salt, fu lîngă ursul pe care-l lovi în cap, cu ghioaga.

– Fugi, Ştefane! Fugi! începu el să strige şi, încordîndu-şi puterile, dintr-un salt, fu lîngă ursul pe care-l lovi în cap, cu ghioaga.

Ursul dete un urlet înfricoşător şi scăpă bolovanul. Apoi, mînios, îl înşfăcă pe Măties cu labele.

Ursul dete un urlet înfricoşător şi scăpă bolovanul. Apoi, mînios, îl înşfăcă pe Măties cu labele.

Ştefan, pentru o clipă încremeni apoi, dornic să-şi răzbune prietenul, începu să lovească necruţător fiara.

Ştefan, pentru o clipă încremeni apoi, dornic să-şi răzbune prietenul, începu să lovească necruţător fiara.

A fost o luptă crîncenă. Ştefan, mînuind cu iscusinţă sabia de foc, a reuşit să-l răpună pe ursul cel fioros.

A fost o luptă crîncenă. Ştefan, mînuind cu iscusinţă sabia de foc, a reuşit să-l răpună pe ursul cel fioros.

— Te-am răzbunat, dragul meu prieten! a zis cu ochii înlăcrămați, aplecîndu-se asupra lui Măties.

— Te-am răzbunat, dragul meu prieten! a zis cu ochii înlăcrămați, aplecîndu-se asupra lui Măties.

îi luă apoi în braţe trupul fără viaţă, ieşi din peşteră şi, punîndu-l cu grijă pe şa, porni spre casă.

îi luă apoi în braţe trupul fără viaţă, ieşi din peşteră şi, punîndu-l cu grijă pe şa, porni spre casă.

În pilpîirea roșie a amurgului, călărind spre cîmpii, el începu să gonească
în galop cu inima bătîndu-i repede, purtînd la șold sabia de foc,...

În pilpîirea roșie a amurgului, călărind spre cîmpii, el începu să gonească
în galop cu inima bătîndu-i repede, purtînd la șold sabia de foc,...

... sabia cu care, potrivit legendei, Ştefan cel Mare, viteaz şi iubitor de ţară, a făcut să sîngereze amarnic pe duşmanii Moldovei.

... sabia cu care, potrivit legendei, Ştefan cel Mare, viteaz şi iubitor de ţară, a făcut să sîngereze amarnic pe duşmanii Moldovei.

SFÎRȘIT

SFÎRȘIT